

5) Med Hensyn til Indsendelsen bør der vistnok foretages den Forandring, der beror paa Ministeriets Bestemmelse i Bekendtgørelse af 10de Septbr. 1894, at Bogtrykkerne uden for Kjøbenhavn skulle indsende deres Afleveringer direkte og ufrankeret. Detaillerede Forskrifter om Designationer og lignende kunne vel gives i en ministeriel Bekendtgørelse.

Det bør sikkert nævnes udtrykkeligt i Loven, at Bibliotekerne til enhver Tid kan gøre sin Ret gældende, hvor lang Tid der end hængaar, inden det opdages, at en Bogtrykker har trykt et Skrift, som han ikke har afleveret. Kontrollen er saa vanskelig og desværre saa tilfældig, at Biblioteket ofte først længe efter opdager Mangler; dets Ret bør dog ikke kunne falde bort af en saadan Grund. Ligeledes bør vel Straffebestemmelserne i § 6—8 bringes i tidsvarende Form.

Idet jeg altsaa hermed forelægger det høje Ministerium disse Bibliotekets Ønsker, skal jeg endnu betone, at der her ikke er Tale om at skabe ny Principper eller et nyt Grundlag for det omhandlede Forhold. Det bestaaende Grundlag er en god Arv fra Fortiden og er Bibliotekernes umistelige Gode, ved Hjælp af hvilket de alene kunne opfylde deres Forpligtelser over for den nationale Kultur og over for den Eftertid, der vil kræve dem til Regnskab for Folkets litterære Produktion i videste Forstand. Her er kun Tale om en klarere og mere tidssvarende Formulering af det Retsgrundlag, som allerede nu bestaar. Og til Opnaaelsen af en saadan Formulering ville forhaabentlig ogsaa de ovenfor angivne Forslag kunne tjene.

Allerærbødigst

H. O. Lange.

Til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.
